

τούτον Ἰωακείμ ὁ Ἀντιπάριος, τούτον ὁ Βιζύης Γεράσιμος, τούτον δὲ τῷ 1770 Χρῦσανθος ὁ Αἰτωλὸς, τούτον δὲ τῷ 1774 Ἡλίας ὁ Κύπριος ἀκροατὴς Κριτίου. Κατὰ δὲ τὸ 1775, μᾶλλον δὲ τὸ 1777¹, παρὰ τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν συνέστη καὶ ἑτέρα τῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, ἧς πρόεστη μέχρι τοῦ 1790 Σέργιος Μακραιοὺς ὁ ἐξ Ἀγραφῶν². Τῆς δὲ Πατριαρχικῆς Σχολῆς, εἰς τὰ γραμματικὰ πιθανῶς περιοριζομένης, πρόεστη (1774—1777) Ἡλίας ὁ Κύπριος, μεθ' ὃν ὁ ἐκ Σηλυβρίας Ἀρσένιος (1777—1779) μεθ' ὑποδιδασκάλου τοῦ Βασιλείου³. Τὸν Ἀρσένιον διεδέξατο αὖθις Ἡλίας ὁ Κύπριος (1779—1786), ὃν μετὰ ἑπτὰ ἔτη διεδέξατο Μαρθαῖος ὁ ἐκ Γάνου καὶ Χώρας (1787—1789). Τῷ δὲ 1790 διακλυθεῖσθε τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὁ ταύτης προϊστάμενος Σέργιος φαίνεται μεταβάς εἰς τὴν Πατριαρχικὴν ὡς Σχολάρχης (1790—1793), ὃν διεδέξατο ὁ Μακάριος (1793—1796) μετὰ διδασκάλου τῶν γραμματικῶν τοῦ Θεοδοσίου (1793—1796) καὶ τρίτου διδασκάλου τοῦ Δημητρίου (1793—1797)⁴. Τῷ δὲ 1797 πρόεστη τῆς Σχολῆς ὁ Λογοθέτης γενικοῦ ἐκ Κύπρου ὀρμώμενος Φώτιος. Εἶτα δὲ (1797—1798) ἐξ ἀναφέ-

(1) Σ. Ἄρ.

(2) Ἦν μὲν οὖν τὰ φιλόσοφα (λέγει ὁ γεραρὸς Κωνσταντῖος· ἐν τῇ ἐκ-
 δεδομένη Διατριβῇ ἐν τῇ Περιοδικῇ) ἐκ πολλοῦ πολλοὺς ποθεινὰ καὶ περι-
 σπούδαστα, ὡς χρόνον ἰκανὸν σεσηγηκότα· τίς γὰρ τῶν παρ' ἡμῶν φιλεπιστη-
 μόνων οὐχὶ περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο τῶν τῆς φιλοσοφίας μελετημάτων καὶ
 λόγων τυχεῖν; Ἐκ δὲ τούτου συνέτρεχον (αὐτόπται γεγόναμεν) ὅσοι ἐν Ἐκ-
 κλησιαστικαῖς τάξεσιν, ἐν τε ἐπαγγέλμασι διδασκάλων, ἐν ἀρχιερατικοῖς ἔτι
 βαθμοῖς ἴδροντο, ἐξ ὧν καὶ ὁ εὐπαίδευτος Σμύρνης Προκόπιος, ὁ κατὰ τὸ
 1784 ἔτος ἀρθεὶς ἐπὶ τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, ἐπ' ἀκροᾶσει
 τῶν κατὰ νεωτέραν θεωρίαν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, ἀπὸ τε τῆς Λο-
 γικῆς καὶ τῶν ἐφεξῆς βαθυτέρων. Παρέτεινε δὲ ἡ Σχολὴ αὕτη διδάσκουσα
 παρ' αὐτοῦ τοῦ Σεργίου τὰ τῶν μαθημάτων φιλόσοφα μέχρι τοῦ 1790 ἕ-
 τους, καθ' ὃν χρόνον ἅμα τῇ καθαιρέσει τοῦ οἴκου, ἐν ᾗ ταῦτα ἐδιδάσκον-
 το, συγκαθηρέθησαν καὶ τὰ παυσάμενα. »

(3) Τούτοις συνάδει καὶ Σ. Ἄρ.

(4) Ἴσως ἡ διάλυσις αὕτη ἐξηγεῖ τὸν λόγον, δι' ὃν ἀπὸ τοῦ 1789—1790
 ἦν διδάσκαλος τῶν γραμματικῶν ὁ Ἀρσένιος, ἀπὸ τοῦ 1793 ὁ Θεοδοσίος,
 ἐν ᾗ ἀπὸ 1790—1793 οὐδεὶς φαίνεται τοιοῦτος Σ. Ἄρ.

